No. 3094. Woensdag 4 October 1939. 56ste Jaargang.

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 1292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 1550
Uitgever: W. J. A. Donders.
Drukkerij van het Vicariaat.

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10

WAT ZIT ER ACHTER ?

Het is in zekere zin een verblijdend teken, dat in deze tijden, nu alles door defensie en mobilisatie in beslag genomen wordt, er van bestuurszijde nog aandacht wordt geschonken aan wetten en verordeningen, die op het normale staatkundige leven betrekking hebben.

We hebben in de laatste weken dergelijke Statenstukken ontvangen en in het bijzonder mogen we wel noemen, de regeling van het arbeidscontract. Het eerst stuk echter van die „dergelijke", maakte ons meer ongerust dan blij: het was een ontwerp van wet, tot wijziging van de Curaçaose Staatsregeling nog wel. n.l. **de leeftijdsgrens der Curaçaose rechters.**

En in de aanbieding schreef de Gouverneur: „Vermits de Nederlandse Regering dit wetsontwerp gaarne spoedig tot wet verheven zag", zou het ten zeerste worden gewaardeerd, indien dit advies binnen een week weer op het Gouvernementshuis terug was.

De Curaçaose Staatsregeling is voor Curaçao wat de Grondwet is voor Nederland. Welnu, een herziening van de grondwet is hoge uitzondering en om het gewicht van de zaak, dan ook beschermd door bijzondere bepalingen omtrent samenstelling der Kamers, stemmingen, enz.

De Curaçaose Staatsregeling heeft deze bijzondere bepalingen wel niet, maar toch de tijd en wijze waarop er aan gewerkt is van 1922 — 1936, om van de verwijderde voorgeschiedenis der oude regeringsreglementen maar niet te spreken, geven toch de indruk, dat er hoogst serieus over **gedacht is** om tot een zo volmaakt mogelijk geheel te komen.

En nu...... na drie jaren moet deze wet veranderd worden! Niet om een belangrijk of urgent iets, b.v. of in deze ontstane crisis, defensie alleen door Nederland of ook door Curaçao bepaald moet worden; neen, het gaat alleen om een paar zittende leden van het hof van Justitie, die over enkele jaren toch hun pensioengerechtigde tijd hebben, nu binnenkort naar huis te kunnen sturen.

En deze aangelegenheid is urgent! Het advies moest zo gauw mogelijk door de Staten worden ingediend!

Het is geen wonder, dat men in Curaçaose kringen spreekt en fluistert **„Daar zit wat anders achter!"**

Nog mooier wordt de zaak, wanneer men weet, dat deze leeftijdsgrens der rechters reeds ter sprake is geweest, vóór 1936 (de wet op de Staatsregeling van Curaçao). Ook toen zijn er stemmen opgegaan **om van wege het** concordantie-beginsel de Curaçaose leeftijdsgrens der rechters te verlagen. Maar toen nam men het niet in de in bewerking zijnde Staatsregeling op: bleek de urgentie nog niet, die wel merkwaardig, nu drie jaren niet alleen urgentior maar urgentissime blijkt te zijn.

Nogmaals, daar zit wat anders achter! En men zou haast gaan geloven, wat boze tongen beweren, dat momenteel in Nederland enkele candidaatjes, politieke vriendjes, op een plaatsje zitten te wachten en wat haast hebben.

Er is echter nog meer en wel tegenover de personen van de betreffende rechters. Toen deze personen als zodanig werden benoemd, gebeurde dit op een bepaalde voorwaarde, contractueel voor het leven. Door het aan de Staten ter advies gegeven ontwerp van wet, werd wel erg, we zouden haast zeggen, onrechtvaardig, een streep gehaald door deze overeenkomst.

En de Staten hebben deze onbillijkheid aangevoeld, maar zouden o.i. veel billijker zijn opgetreden, wanneer hun advies geluid had, om de betreffende rechters voor de keuze te stellen of te blijven of vol pensioen.

We zouden nog verder erop kunnen wijze, dat we hier op Curaçao in de huidige periode werkelijk met een uitzonderlijke te maken hebben, in de geschiedenis van het Curaçaose rechtswezen.

Vroeger is het heel zelden gebeurd, dat wegens 5 jarige uitzending, zestigjarigen hier nog zitting hadden in de rechterlijke macht, maar men zou misschien de indruk kunnen krijgen, dat we de maatregel op zich niet goed vinden.

En dit is toch niet het geval.

Maar het wonderlijke is, dat nu deze maatregel in eens momenteel zo urgent is geworden. Dat van de drie betreffende rechters er twee......, ja we kunnen niet alles schrijven: maar zien met zeer grote belangstelling de uitvoering van deze wet tegemoet, zowel wat de gaande als wat de komende rechters betreft!

En hoogstwaarschijnlijk kunnen we later daaruit nog wel onze conclusies trekken.

Algemeen, met uitzondering dan van de bepaalde belanghebbende kring, wordt er gesproken van „something wrong" in de benoemingen op Curaçao.

En veel eerder dan aan de artikelen 132 — 136 en 137 over de leeftijdsgrens der rechters hadden wij gedacht aan verandering van art. 34 uit onze Staatsregeling, dat luidt: Onverminderd het bepaalde in art. 81 (over de griffier van de Staten) benoemt, schorst en ontslaat de Gouverneur de landsdienaren van Curaçao, tenzij hun benoeming, schorsing of ontslag bij de wet aan de Koning is voorbehouden.

We hebben de indruk althans, dat hier meer zou passen „de voor benoeming, schorsing en ontslag **voorgedragen landsdienaren."**

We hebben wellicht later nog wel eens de gelegenheid om in een af ander artikel nader op dit laatste terug te komen.

Regeling Arbeidsovereenkomst

We hebben in ons blad van Zaterdag reeds met een enkel woord de indiening aangekondigd van een wettelijke regeling van de arbeidsovereenkomst. Onder de volgende titel is deze regeling aan de Staten aangeboden: 'n landsverordening tot wijziging en aanvulling van de bepalingen in het Burgerlijk Wetboek voor Curaçao omtrent huur van dienstboden en werklieden en daarmede samenhangende artikelen in dat Wetboek, alsmede in het Curaçaos Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering en in het Curaçaos Faillissementsbesluit 1931.

Aan de memorie van toelichting ontlenen wij:

Herhaaldelijk en van verschillende zijde zijn de laatste jaren stemmen opgegaan, die op wettelijke regeling der arbeidsovereenkomst aandrongen. En terecht. De wederzijdse rechten en verplichtingen van werkgever en werknemer behoren in de wet te worden vastgelegd, daar partijen die bij het aangaan ener arbeidsovereenkomst slechts bij uitzondering mondeling of schriftelijk regelen.

In Nederland hebben reeds sinds 1907 de artikelen in het Burgerlijk Wetboek omtrent huur van dienstboden en werklieden plaats gemaakt voor een wettelijke regeling als in dit ontwerp vervat.

Dat eerst thans voor Curaçao voorgesteld wordt tot die vervanging over te gaan, is voornamelijk aan twee oorzaken te wijten.

Eerstens aan de overtuiging — in het midden worden gelaten of deze al dan niet gegrond was — dat de Nederlandse wettelijke regeling voor hier te ingewikkeld was. Althans voor zoveel betreft de huisbedienden, die over het algemeen nog geen blijk geven te begrijpen dat tegenover rechten ook verplichtingen staan. De Nederlandse bepalingen omtrent of de wederzijdse rechten en verplichtingen van werkgever en werknemer toch zo bewerkt zijn, dat voor de naleving ervan een ontwikkeld rechtsgevoel niet mag ontbreken.

Een tweede omstandigheid, waaraan vertraging ten deze is toe te schrijven, is dat het Bestuur aanvankelijk van plan was wel de Nederlandse wet op het arbeidscontract als leiddraad te gebruiken maar deze in vereenvoudigden — naar zijn mening voor Curaçao beter hanteerbare — vorm te gieten. Nadere bestudering, na de opstelling van een concept in die geest dat ten slotte niet voldeed, heeft echter de overtuiging gevestigd dat de Nederlandse regelen zulk een uitsluitend en niet te verbrokkelen geheel vormen, dat, met uitzondering van enkele kleine, aan de hier bestaande toestanden aangepaste wijzigingen, de Nederlandse wet op het arbeidscontract voor Curaçao moest worden overgenomen.

De voornaamste wijziging bepaalt zich tot een afwijkende regeling omtrent de termijn (slechts op een week bepaald) van opzegging voor arbeiders die huiselijke diensten verrichten. De ervaring, die welhaast eenieder met dienstboden opdoet ,rechtvaardigt naar de mening van het Bestuur deze afwijking.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT.

De wereld wacht momenteel op het Duitse vredesaanbod wat bij het verschijnen van dit blad in vereniging met Rusland aan de entente is aangeboden, misschien wel door Italië.

Dit aanbod zou bestaan uit het herstel van een veel kleiner onafhankelijk Polen onder invloed van Duitsland en Rusland en het voorstel van een 5 mogendheden conferentie tot oplossing van de verschillende desiderata van Italië en Duitsland.

Voor de hulp heeft Rusland van Duitsland de vrije hand gekregen in de Baltische Staten, en Italie beloftes voor de Balkan.

Rusland is met de uitvoering van het cadeau al bezig en na Estland, is nu Letland aan de beurt, waarvan Rusland heeft opgeëist de kuststeden Libau en Windau.

Wat de Balkan betreft, vermoedelijk hebben daarover de onderhandelingen gelopen met de Turkse Minister, die dezer dagen uit Moskou van de besprekingen is teruggekeerd; maar merkwaardig is dat terzelfder tijd een militaire missie van Turkije in Londen was. Joego-Slavië heeft echter gezegd, dat het de Balkan zal beschermen.

Er wordt zelfs beweerd, dat wanneer 't Duitse vredesvoorstel niet door Engeland en Frankrijk aanvaard wordt aangenomen, Duitsland en Rusland in de verdere oorlog de Balkan als inzet zullen gebruiken. Dit alles zou o.a. ook besproken zijn met de Italiaanse Minister Graaf Ciano, die dezer dagen van Berlijn is teruggekeerd.

Doch een grote vraag is of Engeland en Frankrijk Hitlers vrede zullen accepteren.

Churchill heeft de vorige week al verklaard, dat Hitler de oorlog is begonnen, maar wij zullen bepalen, wanneer er vrede komt. En Chamberlain zeide Maandag: Wij sluiten geen vrede met het Hitlerregime: niet omdat het ondemocratisch is, maar omdat het niet te vertrouwen is. Wij strijden niet voor eigen voordeel, maar voor de vrijheid van Europa.

Dan volgde een opsomming van de wandaden der Nazi's als: Rijksdagsbrand, moord op Dollfuss, inhechtenisneming van Niemöller, enz.

Chamberlain erkent fouten in de vrede van Versailles, doch de Volkenbond had hierin verbetering kunnen brengen.

Het verdrag van Versailles werd gedicteerd, evenals de vredesvoorwaarden van Hitler.

Wanneer echter het Hitlerregime in Duitsland is verdwenen, dan zal een vredesconferentie belegd worden, waarin het bevrijde Duitsland gelijkberechtigd zal beraadslagen om een vrede te sluiten, zonder een oorlog in kiem.

Het zijn in alle geval belangrijke dagen, die komen zullen, en we hopen, dat de mogendheden de woorden van den Paus zullen behartigen, om eerst eens de gevolgen van een verdere oorlog goed te overwegen, alvorens op de Duitse vredesvoorstellen een botweg neen te zeggen.

In Polen zal Hitler dezer dagen aan het hoofd der troepen Warschau binnen trekken. De Poolse bezetting was beloofd naar hun familie te mogen terug keren.

Maar ook in deze heeft Duitsland weder zijn woord gebroken en ze worden geinterneerd: de laatste Poolse bezetting op het eiland Hella heeft gecapituleerd.

De Poolse regering is thans te Parijs gevestigd waarheen President Moscicki is gevlucht en de Ver. Staten hebben verklaard, de verovering van Polen niet te erkennen.

Engeland gaat in het Oosten goede maatjes worden met Japan. Op verzoek heeft het de kanonnen langs de Jantse weggenomen en oorlogsbodems naar andere havens verplaatst. De verhouding van Japan met Duitsland zou slechter worden, omdat de overeenkomst met Rusland niet verenigbaar is met het anti-kominternpact.

Van een andere zijde maakt Japan zich ontevreden over de Ver. Staten, die op Hawai 8 zware slagschepen en 30 kruisers hebben geconcentreerd.

Over de oorlog hoorden we verder van zware artilleriegevechten aan de Saar, alsmede talrijke luchtgevechten en verkenningsvluchten tot zelfs boven Berlijn.

Van Duitse zijde wordt medegedeeld, dat in de eerste maand van de oorlog 27 Engelse en 37 Franse vliegtuigen werden neergeschoten.

De onderzeeërsoorlog trof in de laatste dagen meer de neutralen, vooral de Baltische Staten. Als merkwaardigheid delen we nog mede, dat een Duits handelsschip, bewapend met 4 kanonnen, in de Zuid-Atlantic het Engelse schip „Clement" heeft doen zinken. De bemanning van 49 man werd in een neutrale haven aan wal gezet.

UIT DE INTERNATIONALE PERS.

EEN SOP NAT.

Nationaal-Socialisme en Communisme.

De Haagse Post van 2 September citeert een stukje van de H. P. van 22 April 1939.

„Wij hebben nooit enig noemenswaardig verschil kunnen ontdekken tussen nationaal-socialisme en bolsjewisme, behalve in zoverre dat de Russen hun nieuwe politieke richting hebben gelanceerd met de gewone Russische stumperigheid, terwijl de Duitsers de hunne hebben ingericht met hun bekend geniaal organisatie-vermogen. Afgezien van dit verschil ontwaren wij op alle essentiële punten, en op vele minder belangrijke, de grootste gelijkenis. Een aan niemand verantwoordelijk staatshoofd met absolute macht bekleed. Een volmaakt critiekloze volksvertegenwoordiging die deze naam niet verdient, en die geheel bestaat uit leden ener kleine, door wapengeweld overheersende partij, die slechts bijeenkomen om te prijzen wat de heren bovenaan wijzen. Absolute dominatie door deze partij die in werkelijkheid slechts een klein deel des volks vormt. Het onderdrukken van alle individualiteit, en het meedogenloze offeren van den enkeling aan Staat en Partij. Het gezag geheel berustend op het leger, en de militarisatie zover mogelijk doorgevoerd. Het dulden van slechts één partij. Het verbannen van politiek andersdenkenden naar onherbergzame streken en concentratiekampen. Het vaststellen van allerlei x-jaren-„plannen". De strijd tegen de godsdienst. Het bevorderen der volksgezondheid door lichaamsoefeningen. Het beslag leggen op de jeugd en haar opleiding. In Rusland de vervolging, uitroeiing en plundering der Kulaks en Trotskisten, in Duitsland die der Joden en Communisten. In Rusland voor het volk Parken van Cultuur en Rust, in Duitsland de Kraft durch Freudebeweging. In Rusland verheerlijking van het Proletariaat, in Duitsland die van het Volk. In beide landen vergoding van het staatshoofd. Een absoluut geknevelde pers, en een banvloek op vrije critiek. In Rusland het „purgeren" van het leger, in Duitsland 30 Juni 1934. Zó kan men doorgaan. Overal treffen wij gelijkenissen. Wezenlijke verschillen ontgaan ons, en wij herinneren ons het mot dat het enige verschil tussen de beide landen hier in ligt, dat het in Rusland kouder is. Leent dat niet kleur aan de bewering dat onder de gegeven omstandigheden een Duits-Russisch verbond geenszins ondenkbaar is."

DE KERKSTRIJD IN DUITSLAND.

Er kunnen van die momenten zijn in ons leven, dat wij God van harte danken, dat wij katholiek zijn.

Zo gaan wij, katholieke Nederlanders, thans groot op onze geloofséénheid met de Duitse bisschoppen, als we lezen, die brief, welke ze, na hun bijeenkomst aan het graf van Bonifacius, in zulk een krachtige taal, in dat land schrijven durven.

Wij allen voelen ons weer bemoedigd en gesterkt door de gedachte, dat ook nú in de katholieke Kerk nog leeft een stuk heldendom.

't Kan soms de schijn wekken, dat er van ons zo weinig uitgaat; dat de overgrote meerderheid van ons 't wel gelooft; dat de tijd der martelaren voorbij is, dat de tijd der onverschrokkenheid tot het verleden behoort.

Maar hoort, wat de H. Vader schrijft over de toestand der Kerk in Duitsland.

Daar leven thans nóg helden en heldinnen, daar zijn thans nóg mannen en vrouwen, jongens en meisjes, die alles willen derven om hun dierbaar geloof te behouden.

„Wij weten dat velen, velen van u terwille van uw trouw aan Geloof én Kerk, terwille van uw lidmaatschap van kerkelijke door het concordaat beschermde verenigingen, sombere tijden van miskenning, verdenking, van beschimping, van het loochenen van uw trouw aan het vaderland, van veelvuldige benadeling in uw beroeps- en maatschappelijk leven moesten en nog moeten doorstaan. Het is Ons niet onbekend, hoe menige onbekende soldaat van Christus in uw gelederen staat, die met droefheid in het hart, maar met opgeheven hoofd zijn lot draagt en slechts troost vindt in de gedachte, voor Jezus' Naam smaad te verduren".

Zo spreekt onze H. Vader in Z'n brief over de toestand van de Kerk in Duitsland.

De geschiedenis herhaalt zich!

Wij hebben in de kerkgeschiedenis gekend de tijd, dat de christenen werden afgeslacht in de arena's; maar ook tijden, dat er uitwendig van een kerkvervolging geen sprake leek te zijn.

Maar juist dán was de bestrijding van het christendom veel geraffineerder. Juist dán werd de christenen het leven stelselmatig onmogelijk gemaakt. Juist dán ging de strijd op leven en dood voor de toekomst van de Kerk.

Hoe dikwijls horen we niet het praatje, om het woord leugen niet te gebruiken, van een kerkvervolging in Duitsland is geen sprake!

Is onze H. Vader dan bedrogen, of, bedriegt hij ons?

Strijden de bisschoppen met hun trouwe kinderen dan tegen duivelse vijanden, die alleen in hun verbeelding bestaan?

Neen! daar woedt een strijd, daar is een kerkvervolging.

Waarop beroepen zij zich, die beweren dat er van kerkvervolging in Duitsland geen sprake is?

Dat er geen kerken verwoest zijn? Is dat kerkvervolging of een der vele uitingen van kerkvervolging? Dat er nog geen priesters zijn afgeslacht zoals in Spanje? Maar men vergeet dan toch, dat er vele van hen in concentratiekampen verblijven.

En de Nazi-razernij tegen die Kerk, die van geen wijken weet, begint toch ook al à la communisme.

We hebben het gelezen, de aanval op het paleis van kardinaal Innitzer.

Neen! daar woedt een kerkvervolging in Groot-Duitsland.

Bijzonder zwaar moet in deze tijden de taak van de bisschoppen zwel zijn.

Wat een tact en voorzichtigheid wordt er op de dag van vandaag niet gevraagd van de parochie-geestelijkheid.

Denken wij daar wel 'ns aan?

Laten wij het niet teveel bij bewonderen, zij een trots gevoel om onze geloofseenheid met hen?

Voor ons moet dit alles een aanleiding zijn om te bidden voor de Duitse geestelijkheid en gelovigen, opdat de H. Geest hen sterke met Zijn genaden van Wijsheid en Verstand, van Voorzichtigheid, Raad en Sterkte.

En zelfs in ons vaderland, de eenheid bewaren en versterken.

MET WIE GAAT DUITSLAND SAMENWERKEN?

„Een woord een woord, een man een man", daaraan werd al lang getwijfeld met betrekking tot de Nazis, toen zij zich niet hielden aan het concordaat, noch aan het verdrag van Munchen enz. Maar het meest stond de wereld verbaasd dat de „Jüdisch Kommunisten", waartegen jaren te keer gegaan is en zelfs twee jaar in Spanje door Duitsland gevochten werd, dat men

daarmede nu in eens vriendjes werd. Het is daarom niet oninteressant uit de volgende gegevens ontleend aan het vooraanstaande nationaal-socialistische tijdschrift „Volk und Reich",nr. 10, te vernemen, met wie Duitsland onderhandelen gaat.

Lazarus Kaganovitch, plaatsvervanger van Stalin, schoonvader van Stalin, Jood.

A. A. Slutzkij, leider buitenlandse afdeling der Ogpoe, Jood.

Abraham Schanin, leider der transportafdeling der Ogpoe, Jood.

De leiding van de Russische binnenlandse politiek bevindt zich voor 95 procent in handen van de Joden, waaronder:

Israel Weizer, volkscommissaris van binnenlandse handel, Jood.

M. Lewensohn, plaatsvervanger van den volkscommissaris van Binnenlandse handel, Jood.

Lazarus Gordon, leider van de Industriewaren-handel in district Moskou, Jood.

Nachman Gurewitsch, Volkscommissaris binnenlandse handel van Wit-Ruseland, Jood.

Mozes Kremin, directeur van Wit-Russische levensmiddelenhandel, Jood.

Esim Smorgonskij, directeur van de binnenlandse handelsvertegenwoordiging van Baku, Jood.

Nahun Schinkarewskij, directeur van de staatshandel van koloniale waren, Jood.

Meier Epstein, leider van de binnenlandse handelsafdeling van Moskou, Jood.

Ruchimowitsch, plaatsvervanger van den volkscommissaris van zware industrie, Jood.

A. Gurewitsch, algemeen leider der metaal-industrie, Jood.

E. Galperin, hoofdingenieur der stikstoffen-industrie, Jood.

M. Bierenzweig, leider van de buitenlandse afdeling van Volkscommissariaat van zware industrie, Jood.

S. Rosenojer, leider van de aardolietrust- en gasfabrieken in Grosnaj, Jood.

A. Fränkel, technisch directeur van het alluminiumkombinaat van Dnjepropetrowsk.

In de Russische bewapeningsindustrie is volgens Duitse opgaven de leiding voor 95 tot 98 procent in handen van Joodse directeuren.

Het volkscommissariaat (ministerie) v. Voedingswezen is voor 96 procent in handen van Joden.

Hieronder bevinden zich:

Belenkij, plaatsvervangend Volkscommissaris van dit laatste ministerie, Jood.

Hirsch Dukor, leider der financiële afdeling, Jood.

De leiders van de afd. Vleesindustrie, Boterindustrie, Melkindustrie, Margarine-industrie, Jeneverindustrie, Macaroni-industrie, van de Oekrainische conserventrust enz., zijn allen Joden.

Het Duitse blad „Volk und Reich" merkt op, dat in de legerleiding minder Joden zijn aan te wijzen. omdat de Joden niet graag soldaat zijn en geen strategische talenten bezitten. Er zijn slechts twee Joodse generaals in Rusland, maar de Sovjetregering heeft er voor gezorgd, dat eventuële nationalistische instincten in het Rode Leger scherp worden bespionneerd door Joden.

Hiervoor werd de zogenaamde Politieke afdeling van het Rode Arbeiders- en boerenleger opgericht, dat een zuiver Joods instrument is. Iedere bevelhebber heeft een Joodse spion naast zich staan.

Aan het hoofd van de politieke controle in het leger staat Jankel Gamarnik uit Kiew, Jood.

Ook de volgende vooraanstaande persoonlijkheden zijn Joden: de leider van de oorlogs-economische Academie, de leider van de afdeling voor buitenlandse betrekkingen in het Volkscommissariaat van Landsverdediging, de leider der chemische afdeling van het Rode Leger, de leider der financiële afdeling van het Rode Leger, de hoofdredacteur van het militaire dagblad „Krasaja Swesda", de leider van de politieke afdeling van de luchtmacht, de politiek attaché van den chef der Baltische vloot, de politieke attaché van den Commandant van het Transkaukasische militaire district, de politieke attaché van den Commandant van het Noordkaukasische militaire district, de politieke attaché van den Commandant van het Leger in het Verre Oosten.

Ook in de buitenlandse relaties nemen de Joden de eerste plaats in.

In het raadgevend comité van het Volkscommissariaat van Buitenlandse Handel, dat in Mei 1936 werd opgericht, hebben 34 Joden zitting, waaronder zich de volgende personaliteiten bevinden:

Rosenholz, volkscommissaris van Buitenlandse Handel, Jood.

Mozes Briskin, handelsvertegenwoordiger van Sovjet-Rusland in Finland, Jood.

Jacob Gendin, leider van de importafdeling van he Volkscommissariaat van Buitenlandse handel, Jood.

R. Kraewski, leider van de afdeling houtuitvoer, Jood.

M. Lewin, leider van de afdeling voor handelsvertegenwoordigingen bij het Volkscommissariaat van Buitenlandse handel, Jood.

Ook de handelsvertegenwoordigers in Zweden en Lithauen zijn Joden.

Tot zover „Volk und Reich".

En toch stelde Hitler op de partijdag 1938 te Neurenberg, de volgende 4 punten vast:

1. De Communistische partij die voor 98 procent door Joden wordt geleid, is de doodsvijand van alle nationale staten.

2. Het is onzinnig te menen, dat het bolsjewistische systeem op enigerlei wijze vatbaar is voor democratische ontwikkeling en dat het Nationale Europa rustig daarmee kan samenwerken.

3. **Nationaalsocialisme en bolsjewisme zijn twee werelden, waartussen geen bruggen bestaan.**

4. Het Derde Rijk beoogt niet het geven van onderwijs aan kleine volkeren betreffende regeringsaangelegenheden; maar het kan toch niet onverschillig staan tegenover de uitbreiding van bolsjewistische invloeden in de aangrenzende landen en tegenover de politieke en militaire samenwerking tussen Sovjet-Rusland en de aan Duitsland grenzende democratische staten.

DE MAGINOT- EN DE SIEGFRIED LINIE.

Over deze beide versterkingen aan Franse en Duitse zijde op het Westfront lezen we in de Surinamer:

Was de Maginotlinie van de aanvang af bestemd om te worden benut voor een hardnekkige grensverdediging, n.l. om de N. en N.O. grens van Frankrijk tot elke prijs te beschermen (industrie, steenkolen en ijzer), anders is dit gesteld met de Siegfriedstelling.

Na de herbezetting van het Rijnland nam Duitsland in dat landsgedeelte de bouw van versterkingen ter hand. Een strook, zich uitstrekkende van het Maindal ter hoogte van Frankfurt langs de oostelijke oever van de Rijn tot aan de Zwitserse grens met een diepte van gemiddeld 30 km., werd bezaaid met een beperkt aantal zeer moderne forten o.a. groep werken van Konz (bij de samenvloeiing van de Moezel en de Saar) en het fort Istein (aan de Rijn op 20 km. afstand van de Zwitserse grens,) met daarachter gegroepeerd in de diepte een stelsel van permanente loopgraven met flankeerde mitrailleur opstellingen, ondergrondse schuilplaatsen hindernissen tegen en vallen voor tanks, enz.

Deze stelling beoogde Zuid-Duitsland veilig te stellen tegen een Franse aanval, die eventueel zou kunnen plaatsvinden na de Duitse herbewapening.

Nadat het Rijnland bezet was en de herbewapening een „voldongen feit" geworden was, wilde men zich aan Duitse zijde eveneens gaan voorbereiden op het zo nodig kunnen uitvoeren van een aanval op Frankrijk. Om deze reden werd in 1937 een aanvang gemaakt tot het bouwen van een stelling rondom Bonn en Coblenz. Hierdoor werd het mogelijk een offensief in te zetten in westelijke richting, zonder dat een geweldadige rivierovergang over de Rijn noodzakelijk was.

Echter werd het Sudetenvraagstuk aanleiding tot een verandering in de strategische toestand in West Europa. Men voelde in Duitsland dat de hoofdmacht van de strijdkrachten zou moeten optreden in het Oosten of in het Zuidoosten van Europa, een en ander ook in verband met de expansiepolitiek. Thans werd het streven een zodanige stelling te bouwen dat Duitsland in het Westen met een minimum aantal troepen weerstand zou kunnen bieden gedurende een geruime tijd aan een eventueel aanvallende Franse overmacht, zolang Duitsland in het Oosten gebonden was, terwijl nochtans de mogelijkheid tot een offensief in westelijke richting geopend zou blijven.

Dit proces is thans in volle gang en verklaart ook, waarom de Franse legerleiding nalaat zich op al te enthousiaste wijze te uiten over de gemaakte vorderingen.

Ook is het gemakkelijk in te zien dat daarom de berichten omtrent het doorbreken van de Siegfriedstelling onjuist moeten zijn. Men is slechts op verschillende plaatsen doorgedrongen en dit waarschijnlijk nog alleen met de bedoeling om de zwakke plekken in de stelling te kunnen ontdekken. Dat hiertoe zware gevechten noodzakelijk zijn, spreekt voor zichzelf. Deze gevechten zijn echter als doorgezette verkenningen te beschouwen. Eerst nadat men op deze wijze de nodige gegevens heeft verkregen, aangevuld met die verkregen van de luchtstrijdkrachten en van de inlichtingendienst, kan tot een offensief worden overgegaan. Dat bij een en ander met de nodige voorzichtigheid wordt tewerk gegaan, spreekt voor zichzelf. Er is nu eenmaal verschil tussen een verantwoordelijk aanvoerder en een amokmaker.

Over de technische inrichting van de Maginotlinie en de Siegfriedlinie valt niet veel te vermelden. Er is één groot verschil tussen beide.

De Maginotlinie bestaat uit een uitgebreid stelsel van diep ingegraven geschutsopstellingen, waarnemings- en uitkijkposten, mitrailleurnesten enz. Zelfs ontbreken hier niet volledige ondergrondse kazernes, electrische centrales, spoorwegen, liften en installatie voor luchtverversing. Zó modern, is deze laatste inrichting, dat men de verbruikte lucht kan uitdrijven met installaties, waarbij gebruik wordt gemaakt van overdruk van lucht.

Bovendien is het geheel bom- en granaat vrij terwijl het tussenliggende terrein nog geheel is versterkt met loopgraven.

De Siegfriedstelling is, mede door gebrek aan tijd, op andere wijze gebouwd.

Zoals gezegd bestaat deze stelling uit enkele zeer moderne forten en een groot aantal kleine gesloten werkjes van gewapend beton, onderling verbonden door een uitgebreid net van loopgraven met in gewapend beton uitgevoerde mitrailleurnesten en schuilplaatsen.

Een typerend verschil is er verder nog in de aangebrachte hindernissen tegen tanks. De Fransen gebruikten hiervoor voornamelijk railhindernissen, de z.g. asperges, welke bestaan uit 10 m. lange spoorstaven, welke ongeveer 8.5 m. in de grond zijn gedreven, onder verschillende hoeken (scherpe hoek naar vijand toe), dicht bijeen op onregelmatige afstanden.

Bij de Siegfriedlinie zijn, naast kanalen, gewapend-beton staketsels, onderling onder de grond verbonden door zware gewapendbetonbalken gebruikt. Deze staketsels steken als miniatuur-pyramides in regelmatige rijen boven de grond uit.

Tenslotte moge nog worden opgemerkt dat de dikte van de bovendekkingen van verdedigingswerken, om bestand te zijn tegen vliegtuigbommen van 30 k.g., uit een laag van 1.40 gewapend beton dient te bestaan.

Duitse soldaten maken draadversperringen bij de Siegfriedlinie.

Kleine Parijzenaars worden naar het platte land gebracht, waar ze veiliger zijn.

NEDERLAND.

DE PSYCHISCHE EENHEID VAN ONS VOLK.

We zijn geen protestante natie meer, zegt prof. Casimir.

In het tijdschrift „Opbouw" schrijft prof. Casimir enkele interessante beschouwingen over de psychische eenheid van het Nederlandse volk. Wij ontlenen er o.m. het volgende aan:

Wanneer een volk één zal zijn, dan moet het zekere strevingen, neigingen, inzichten gemeenschappelijk hebben; en in het publieke leven moeten althans zekere algemene tendenties naar voren komen. Wat ons in de dagelijkse strijd van het leven het meest opvalt, zijn verschillen en tegenstellingen. De oorzaken voor onderscheidenheid zijn in ruime mate aanwezig.

Men behoeft slechts te denken aan de verschillende inslag, waaruit het volk is opgebouwd.

Men denke aan de Hugenoten, wier afstammelingen men nog dikwijls herkent. Ook de Joden vormen een interessant deel onzer bevolking en in zeer vele families die niet voor Joods meer doorgaan, vindt men $1/8$, $1/16$ of $1/32$ Joods bloed. Zij geven dikwijls leidende figuren op het gebied van handel, industrie en wetenschap. Ook is er enige vermenging met Indisch en Surinaams bloed. Eindelijk zijn hier vele Duitsers binnen getrokken, die zich hier als kooplieden gevestigd hebben, ook wel als werklieden, of die een huwelijk met een Nederlander hebben aangegaan. In het algemeen kan dus wel gezegd worden, dat verschillende elementen bijdroegen tot de vorming van ons volk. Vooral in de grote steden ,in centra van industrie en handel is dit het geval. In het platteland heeft zich de oude bevolking vaak zuiver bewaard. Waterink schildert met grote liefde de typische Saks in zijn Psychologie van het Nederlandse volk. Ik zelf vond voor den Fries verschillende, in cijfers neer te leggen, afwijkingen van de gemiddelde Nederlandse karaktereigenschappen.

Naast deze, door erfelijkheid verkregen verschillen, staan de historisch gewordene. De Hervorming heeft ons land gesplitst in Protestanten en Roomsen. Tot voor kort droeg onze beschaving de Protestantse signatuur. Dit is echter niet meer geheel het geval. De toeneming van het aantal Rooms-Katholieken tengevolge van het grotere geboortecijfer (van de kinderen der eerste klasse der Lagere School zijn er bijna 45% geplaatst op RK Lagere Scholen) de vermeerderde politieke invloed, die maakt, dat sedert 1918 geen ministerie zonder Katholieke ministers geregeerd heeft; de versterking van de economische invloed; de uitbreiding van het aantal kerken, kloosters en: de intensieve deelneming aan elke tak van het culturele leven; de gesloten eenheid tegenover de versplintering van het protestantisme; de nauw op vallende tactvolle wijze, waarop de leiding van ons volk door het Roomse element geleidelijk wordt overgenomen zijn daarvan de oorzaken. Dientengevolge heeft het Roomse volksdeel zich nauwer aan het gehele volk verbonden. Limburg viel in 1918 niet af, het Wilhelmus wordt gezongen, Noord-Brabant en Limburg worden steeds meer een intregrerend deel van ons rijk.

Naast het godsdienstige verschil, dat zich in kerk- en schooltijd geopenbaard heeft ,doch ook tot grote verdraagzaamheid gevoerd heeft, staat het economische. We zijn een agrarisch èn industrieel èn handeldrijvend volk, terwijl de scheiding tussen die groepen niet gering is. De afstand tussen stad en platteland, die hier voor een deel mee samen valt, is bij ons groot. Onze beschaving draagt een burgerlijk stadskarakter. Wel leven op het platteland vele oude gebruiken en gewoonten, maar eerst in de allerlaatste jaren komen ze door de herleving der folklore weer meer in het algemene volksleven (men denke aan de volksdansen). De van het platteland gekomen stadsbevolking bewaart in de eerste en tweede generatie nog iets van haar eigen karakter. Bijna elke grote stad heeft zijn Zeeuwse of Friese baker. De streekspraak blijft beoefend. De heer Schellenberg vond, dat Rotterdamse kinderen, wier ouders nog van het platteland kwamen een geringer bioscoopbezoek hebben dan de kinderen der inheemse stadsbevolking.

De politieke geschillen hangen voor ons land gedeeltelijk samen met de godsdienstige. Ruwweg hoort de Rooms-Katholiek tot de R.K. Staatspartij, de Gereformeerde is Anti-Revolutionnair, de Orthodoxe en Ethisch-Orthodoxe Hervormde is gewoonlijk Christelijk-Historisch en de Linker politieke partijen worden gevormd door het steeds toenemend getal kerklozen en de Vrijzinnig Protestanten. Toch is de correlatie hier niet 100. Ons individualistisch land kent zijn uitzondering. Bekende figuren als Gunning en Kohnstamm b.v. zijn resp. Liberaal en Vrijzinnig-Democraat, maar behoren in de Hervormde kerk tot de Ethisch-Orthodoxe richting. Onder de kleinere kerkgenootschappen als Remonstranten en Doopsgezinden zal men socialisten, vrijzinnig-democraten en liberalen aantreffen. Ook zullen er wel enkele Christelijk-Historischen onder gevonden worden. Nederland is geen echt politiek volk. Wij staan in politieke hartstocht ver achter bij onze stamverwanten in Zuid-Afrika. Daar treft men de portretten van de leiders aan in vele huizen, zoals men bij ons in sommige gezinnen het portret van Kuyper vindt. Maar een toch zo populaire figuur als Oud heb ik in geen gezin door een portret vertegenwoordigd gezien en ik geloof zelfs niet, dat zijn portret in de handel is. Dit voorbeeld, of een dergelijk wekt zelfs gewoonlijk een glimlach. De echte politieke haat is hier dan ook onbekend. Aan laster, bespotting, verdachtmaking, jalouzie geen gebrek, maar ik zou behalve Kuyper, geen enkele figuur kunnen noemen die zo op de verbeelding van ons volk gewerkt heeft, dat hij werkelijk gehaat was. In het midden der vorige eeuw viel, geloof ik Thorbecke die eer te beurt. Haat is het correlaat van grote liefde.

De Nederlanders kunnen elkaar in de politiek weervinden, indien het nodig blijkt. De geschiedenis leert, dat groepen, die fel tegenover elkaar stonden, elkaar vinden als de ontwikkeling der feiten dat meebrengt.

De vlieten
Onderschieten
Hun wellen
En snellen
Al dartlend neer
En komen
En stromen
Te saam in het meer.

Zo jagen
De dagen
En varen
De jaren
Zo stormt de tijd
Met zuchten
Genuchten
Naar de eeuwigheid.

EMMASTAD.

H. J. A. SCHROEDERSCHOOL.

De najaarsvacantie der H. J. A. Schroederschool is vastgesteld van 9 tot en met 14 October a.s.

Hervatting der lessen op Maandag 16 October a.s.

Het Bestuur.

MOBILISATIE.

In aansluiting op het bericht van het Bestuur van de Koninklijke Vereniging „Onze Vloot" van 25 September j.l., brengen wij het volgende onder de aandacht van de employé's van C.P.I.M. en C.S.M.

Reeds velen hebben hun welwillende medewerking toegezegd om gelezen boeken en tijdschriften welke zij niet verzamelen af te staan als ontspanningslectuur voor hen die voor onze veiligheid waken.

Ook U verzoeken wij aan dit doel, dat ongetwijfeld Uw sympathie zal hebben, regelmatig mede te werken.

U wordt derhalve verzocht Uw gewaardeerde bijdrage aan boeken en tijdschriften bij voorkeur des Donderdags af te geven ten huize van: M. J. Broekman Isla 83 (hoek Dijk) en J. H. C. Hense Rio Canario 301 of op het kantoor van deze heren.

Emmastad, 26 September 1939
Namens Het Comité
w.g. M.J. Broekman.

SHELL GOLFCLUB.

De eindstrijd om de „Mc Kee" cup tussen de dames Gevers Deynoot en Becker eindigde in een overwinning voor Mevr. Becker, die de partij op de 15e hole in haar voordeel besliste.

De prijsuitreiking, welke oorspronkelijk bepaald was op 30 September, zal thans gelijk geschieden met de uitreiking der prijzen voor het „Safety-first" tournament en wel op Zondag 8 October a.s. om halfzes 's-middags.

Vergeet U vooral niet een deel der finale op Zondag a.s. te volgen.

SPORTCLUB „ASIENTO".

Tennis.

Ladderwedstrijden:
Dinsdag, 3 October, 4.30 n.m.
Baan I Mevr. Flachs
Mevr. Verheul (Uitd.)
Woensdag, 4 October, 4.30 n.m.
Baan I Janknegt
Rosenthal (Uitd.)
Donderdag, 5 October, 4.30 n.m.
Baan I Mevr. Goodlffe
Mej Comperts (Uitd.)

SPORTCLUB „ASIENTO".

VOETBAL.

Woensdag 4 October a.s. belangrijke voetbalwedstrijd op Rio Canario:
DUBBS — T.A.

Blauw

Nieuwkerk
Opschoor Jansen
Laendijk Goedhart de Bie
Venema Nebbeling Baars de Boer
Hendriks

———

Lemair Sondermeyer Oostlander Mans
Kwestro
Brepols Kuipers Booth
Willemse Nieuwenhof
Vermeulen

Rood

Scheidsrecher: Hr. Tuin.

CURACAO.

MOGELIJKHEDEN VOOR CURAÇAOSE TANDARTSEN ERNSTIG GEHANDICAPT.

Aan de Staten is ter behandeling gegeven een landsverordening tot wijziging en aanvulling van de verordening van de 30ste Juni 1934, regelende de uitoefening van de tandheelkunst.

In de memorie van toelichting lezen we:

Bij de vervanging van de Verordening, regelende de uitoefening van de genees-, heel- en verloskunst in P.B. 1874 no. 50 door de Verordening van de 9de Februari 1935, regelende de uitoefening van de geneeskunst (P.B. 1935 no. 89), is o.m. de mogelijkheid om alhier het examen voor geneeskundige af te leggen, afgeschaft.

Daarbij werd uitgegaan van het standpunt, dat de kennis der geëxamineerden door gebrek aan materiaal en deskundige examinatoren moeilijk of niet kan worden beoordeeld.

Dit standpunt geld niet alleen voor het geneeskundig, doch ook voor het tandheelkundig examen, en in dezelfde mate.

Met het oog op de vele moeilijkheden die zich zouden voordoen bij beoordeling van de waarde van in het buitenland behaalde diploma's meent de Gouverneur ook ten aanzien van de tandheelkundigen niet tot het aannemen van buitenlandse diploma's te kunnen overgaan.

Ten einde degenen, die met hunne studie reeds een aanvang hebben gemaakt niet te duperen, is in het ontwerp bij wijze van overgangsmaatregel de bepaling opgenomen, dat zij die bij de in werking treding dezer landsverordening hun tandheelkundige opleiding reeds hebben aangevangen, indien zij overigens voldaan hebben aan de in deze bepaling gestelde voorwaarden, nog tot de uitoefening van de tandheelkundige praktijk kunnen worden toegelaten.

Tot zover de toelichting.

Hiermede worden dus Curaçaoënaars die tandarts willen worden, uitsluitend aangewezen op studie in Holland.

We vinden deze verordening een onsympathieke uiting van Hollands imperialisme. En wel in het bijzonder omdat hier werkelijk de dentisten met Amerikaans diploma in het algemeen helemaal niet lager staan als de Nederlandse, wat wel voldoende blijkt uit de praktijk. Trouwens, zijn zelfs in Nederland de dentisten met Amerikaans diploma niet bijzonder gewild? En we herinneren ons nog, alhoewel we het niet meer weten terug te vinden, van een scherpe kritiek, enkele jaren geleden in Nederland tegen de tandheelkundige studie aldaar. Het is wel van belang, dat de Staenleden nog eens proberen achter de toen verstrekte gegevens te komen.

WIJZIGING WINKELSLUITING.

Een landsverordening tot nadere wijziging van de „Winkelsluitingsverordening 1932" is bij de Staten ingediend. We lezen in de memorie van toelichting:

Direct na het in werking treden der wijziging bij P.B. 1939 no. 33 van de „Winkelsluitingsverordening 1932" bereikten het Bestuur klachten van de zijde van belanghebbenden die van mening waren, dat hun bedrijf schade leed onder de thans vigerende bepalingen der verordening.

Nadere bestudering dier klachten heeft het Bestuur aanleiding gegeven, bijgaande voorstellen tot wijziging van voornoemde verordening de Staten ter goedkeuring aan te bieden.

Het wil billijk voorkomen de verkoop van verse bloemen en vers fruit evenals dit is geschied met de verkoop van verse vis en vers vlees van de bepalingen der verordening uit te sluiten.

De verkoop van deze aan bederf onderhevige waren op Zondag kunt gerechtvaardigd voor.

Openbare markten verkopen voornamelijk die goederen die bij artikel 5 sub 1 reeds zijn uitgezonderd; worden daarnaast nog andere goederen verkocht, zo betreft dit dan toch steeds verse waren.

Door uitsluiting van openbare markten van de bepalingen der verordening wordt dan ook slechts een bestaande toestand wettelijk vastgesteld.

Alexander Sjkvarzen, de Russische ambassadeur te Berlijn.

Muziekuitvoering a.s. Zondag n.m. 7.30 uur Brionplein. Muziekkorps Santa Cecilia.

1. Wilhelmus
2. A L'Attaque (mars) (H. L. Blankenburg)
3. Dichter Und Bauer (Ouv:) (J. Suppé)
4. Wir tanzen (walzer) (W. Geisler)
5. Improptu (Danza) (S. Madera)

— PAUZE —

6. Ernestina (polka pour piston) (G. J. v. Dam)
7. Fant: sur Il Trovatore (Verdi)
8. Dansmuziek.

NEERLANDIAPRIJZEN.

Uitgereikt door Dr. A. W. J. M. Desertine, voorzitter Groep Nederlandse Antillen van het Algemeen Nederlands Verbond in Roxy op 29 September 1939.

A. Opstellenwedstrijd leeringen hoogste klassen M.U.L.O. scholen.

Wilhelminaschool: 1. Jane Marion Debrot; 2. Rachel Amon.

Hendrikschool: 1. Nicolás Piña; 2. George Statius Muller.

H. J. A. Schroederschool: 1. A. Ringsma; 2. Mimi Bloem.

St. Martinusgesticht: 1. Maria Boskaljon; 2. Inés Booi.

St. Antoniusgesticht: 1. Ida Curiel; 2. Hilda Da Costa Gomez.

St. Thomas-College: 1. Ergo Thielman; 2. Angel Nieuw.

B. Leerlingen zesde leerjaren.

Wilhelminaschool (M.U.L.O. m.): Szijna Becker; Faña Becker.

Hendrikschool (M.U.L.O. j.): Willem Jan Beckers; Walter de Jongh.

Emmaschool (G.L.O. B. j.): Amin Abraham; Gwendolyn Ethlyn Brothwart.

H. J. A. Schroederschool (M.U.L.O. j. en m.): Johanna Kreps; Maurice Petit.

St. Martinusgesticht Afd. A. M.U.L.O. m.): Zwantina M. de Hoop; Agnes Morkos; Rachel Newton; Imelda Kroon.

St. Martinusgesticht Afd. B. (G.L.O. B. m.): Anastasia Victoria; Serita Mogen.

St. Antoniusgesticht Afd. A. (M.U.L.O. m.): Brunehilde Henriquez; Rosa Phelipa.

St. Antoniusgesticht Afd. B. (G.L.O. B. m.): Elsa Martijn; Ligia de Windt.

St. Thomas-College (M.U.L.O. j.): Willem Hendrikse; José Cijntje; Gregorio Jonis; Ant. Pieters.

St. Vincentiusschool (G.L.O. B. j.): Victor Agnes; Carlos Bullé; Amilcar Capriles; Jacobo Santiago.

St. Albertus-College (M.U.L.O. j.): Marcel Kratz; Karel Phelipa.

St. Jozefschool (G.L.O. B. j.): Wilhelm Kimmenade; Silvio Bonefacio; Arnoldo Rafaela; Oscar Flanders.

Willem de Zwijgerschool (G.L.O. B. j. en m.): Prudentio Pablo Royer; George Albert Broos.

San Mateoschool (G.L.O. B. m.): Beratha Vos; Beatrice Wasker; Felicita Heykoop; Altagracia Sambo.

R.K. Jongensschool te Wishi (G.L.O. B.): Edgar Martijn; Hosé Mercelino.

R.K. Meisjesschool te Wishi (G.L.O. B.): Maria Britten; Linda Castro.

R.K. Jongensschool te Salinja (G.L.O. B.): Evaristo Lamp.

R.K. Jongensschool te Scherpenheuvel (G.L.O. B.): Aristides Coco; Jules Ignacio.

R.K. School te Groot-Kwartier (G.L.O. B. j en m): Ismael Antonio Anita; Anna Candelria.

R.K. school te Santa Maria (G.L.O. B. j. en m.): Crisalta Latina; Theresilia Silié.

R.K. school te Montagne (G.L.O. A j. en m.): Daro Carolina; Catharina Lucía.

R.K. school te Santa Rosa (G.L.O. A j. en m.): Avelino Lard; Carmen Croes.

R.K. school te Jan Doret (G.L.O. A j. en m.): Pedro Tomsjansen; Antonia Navarro.

R.K. school te Willebrord (G.L.O. A j. en m.): José Jansen; Emerita Aniceto.

R.K. school te Barber (G.L.O. A. j. en m.): Faustino Gregoria; M. Beatriz Koeiman.

R.K. school te Sta Martha (G.L.O. A j. en m.): Merceds Sluis; Victor Luciana.

R.K. school te Westpunt (G.L.O. A j. en m.): Remigio Comenencia; Eufemia de Lannooy.

GODSDIENSTOEFENING VOOR R.K. MILITAIREN.

Zaterdag 7 October a.s. H. Mis en Generale H. Communie voor alle R.K. Militairen en Oud Militairen in de Kapel, St. Martinus Gesticht, op het Brionplein.

Aanvang om 7 uur precies.

Allen, die niet door actieve dienst verhinderd zijn, worden verzocht aanwezig te zijn.

EEN BUITENKANSJE VOOR HET SPORTMINNEND PUBLIEK.

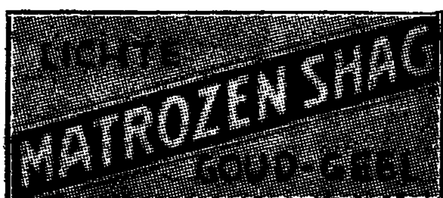
Zondag 8 dezer des n.m. om half vijf zal op het terrein Mundo Nobo de 3de wedstrijd Punda — Otrabanda worden gespeeld.

Aangezien deze wedstrijden steeds een grote belangstelling hebben gehad, heeft het Bestuur van de C.V.B. besloten aan kopers van toegangsbewijzen tot deze wedstrijd, gratis een kaart uit te reiken, waarop kan worden ingevuld met welke stand naar hunne mening de wedstrijd eindigen zal.

De kaarten, volledig ingevuld met naam, adres en vermoedelijke uitslag, kunnen tot aan de rust van deze wedstrijd in daarvoor bestemde en op het het veld geplaatste bussen worden gedeponeerd; het Bestuur van de C.V.B. looft een prijs uit van ƒ 25.— voor degene die de stand juist geraden heeft. In geval van meerdere goede oplossingen, zal door loting de winnaar worden bepaald.

De uitslag zal op Woensdag 11 October d.o.v. worden bekend gemaakt en de winnaar aangeschreven.

Poolse soldaten.

MAAKT DE TECHNIEK ONS GELUKKIGER?

Neen!

In het „Alg. Weekblad voor Christendom en Cultuur" vraagt P. Telder:

„Maakt de moderne techniek ons gelukkiger?" en hij antwoord in een uitgebreid artikel: neen. Het „Vaderland" nam het artikel aldus samen:

„Waarom had de oudheid geen machines? Er was geen behoefte aan. Men had slaven. Wij hebben één slaaf: de machine, een slaaf, die ongeveer alles voor ons doet. Dank zij hem hebben wij het ver gebracht in de wereld. De geest van de lamp bezorgde Aladdin een paleis; de geest van de machine geeft ons een koninkrijk: het Koninkrijk der elementen.

De Grieken onderscheiden vier elementen: aarde, vuur, water en lucht. De een na de ander heeft de mens ze met behulp van de machine aan zich onderworpen.

In honderdvijftig jaar tijd is de mens heerser geworden over de elementen.

Zo'n snelle promotie maakt men niet straffeloos. De glorie is hem naar het hoofd gestegen. De bewoners van Babel bouwden tevergeefs een toren, die tot in de hemel reiken zou; de hedendaagse techniek geeft veel mensen het gevoel, dat zij met God niet meer behoeven te rekenen. Het silhouet van een stad wordt niet meer, zoals in de middeleeuwen, beheerst door kerktorens. Overal verrijzen wolkenkrabbers en het gelui der klokken wordt meer en meer vervangen door het geloei der sirenes. Alleen in kleine dorpen staat de kerk nog in het midden. Men heeft zelfs de Dood achteruitgedrongen — wij leven gemiddeld tien jaar langer dan in de Middeleeuwen. Mistinguett danst op haar zestigste jaar nog als een meisje van achttien. En wie bidt nog vóór hij op reis gaat?

Wie vroeger op reis ging, hing zich een rugzak om en nam een stok ter hand; bloemen geurden langs de weg, vogels zongen in de bomen. Nu klim je in een trein of in een vliegmachine; het gaat veel sneller, maar alle aardigheid raakt er af. Reizen per vliegmachine is vreselijk. Tenzij u onder reizen verstaat: om elf uur koffie of bouillon met sandwiches, om één uur een lunch van vijf gangen, om vier uur thee met cake, afgewisseld door een dutje en wat lezen in een tijdschrift. Kijkt men naar buiten, dan ziet men zeeën, gebergten, bossen — geen kabbelend water, geen kleurige rotsen, geen glinsterende bloemen.

Vroeger maakte men de meeste dingen met de hand en zij gingen jaren mee en hadden een cachet. Tegenwoordig heeft iedereen meubelen uit de Bijenkorf; we eten allemaal tomatensoep uit blik en alle dames dragen kousen, die in een minimum van tijd versleten zijn. Onze drukkerijen hebben zetmachines, die een wonder van vernuft vormen. Helaas worden er kranten op gedrukt, die het lezen niet waard zijn; boeken, die geen mens na een jaar meer aankijkt. In een stil ogenblik beginnen wij dat te beseffen — en tevreden zijn wij niet.

Want vaag voelen wij dat er nog een ander element is, veel belangrijker dan de aarde, het vuur, de lucht en het water. Men noemde het in de oudheid: de vijfde stof, de quinta essentia; wij zeggen nog van het belangrijkste in een zaak: dat is de quintessens: Deze quinta essentia is het rijk van de geest. Wij hebben ons zo op de verovering van de vier andere toegelegd, dat wij het onmiddellijke, het niet-bedachte contact met de hogere werkelijkheid verloren hebben. Hier geldt: wat baat het een mens zo hij de gehele wereld wint, maar schade lijdt aan zijn ziel? De moderne techniek verwaarloost de ziel. In een prachtig artikel in Eltheto noemt prof. Van der Leeuw dit alles: het grote vermageringsproces. Het einde is het Niets. Dit „niets" ervaart de mens ook in andere zin: laat de techniek hem in de steek, dan blijft hij alleen. En diep in zijn hart beseft iedereen, dat dit ogenblik onvermijdelijk komt.

Maakt de moderne techniek ons gelukkiger? Onder de jonge mensen van onze tijd leeft veel aanbidding van het gouden kalf der machine. Maar er is ook een reactie. Ik ontmoet veel jongens en meisjes: hier en daar haten ze de machine. Zij willen weer leven en niet geleefd worden, zij willen zelf de dingen doen. Duizenden zoeken elk elk jaar het buitenspoor op de primitieve maatschappij van het kamp, waar je zelf kookt, jezelf redt, onafhankelijk bent van de beschaving. Duizenden gaan zeilen, lopen skiën — duizenden die overdag door de lawaaiige straten van de stad lopen, denken 's avonds met Helène Swarth:

O, de dag is zo druk en zo nuchter,
zo voor 't kleine en stoffige alleen
En de mensen verlooch'nen hun ziel
en naar 't eeuwige leven vraagt geen.

Maakt de moderne techniek ons gelukkiger? Baden Powell schreef onlangs in „The Times": „Onze jongens en meisjes gaan misschien minder vaak naar de kerk dan wij vroeger. Maar zij zijn veel religieuzer". Onbewust beseffen zij, dat onze maatschappij hun tekort doet en stenen voor brood geeft. Kanonnen voor boter, Sirenes voor klokken. Wolkenkrabbers voor kerken.

De Amerikaan Forster heeft een boek geschreven, waarin hij schetst wat er van ons terecht zal komen, wanneer wij de slaaf van de machine zijn gang laten gaan. „Alle inspanning is uit de wereld verbannen. De mensheid leeft in volmaakt geventileerde, verlichte, verwarmde, comfortabele ruimten ver onder de oppervlakte van onze planeet. De zon en de buitenlucht zijn in de ban gedaan, de machine heeft God vervangen." Maar eer het zover is, zal de mensheid een duidelijk antwoord hebben gegeven op de vraag, die boven dit artikel staat — dit antwoord: „Neen!"

WERELD IN VOGELVLUCHT.

Kardinaal Mundelein van Chicago is overleden.

NEDERLAND.

Overgenomen uit de Beurs & Nieuwsb.

Hare Majesteit de Koningin heeft te Amsterdam eerst de spoorwegtentoonsteling bezocht, waarna Hare Majesteit de schuilkelders, die door de gemeente met het oog op luchtgevaar zijn aangelegd, in ogenschouw nam. In het Olympisch stadion demonstreerden vervolgens in aanwezigheid van H.M. de Koningin 30.000 Amsterdamse vrijwilligers.

Voor H.M. de Koningin naar het stadion vertrok, bezocht zij eerst het hoofdkwartier van de vrouwelijke vrijwilligers. Bij de aankomst van de Koningin stonden de vrijwilligers in uniform voor het gebouw en vormden een erewacht. Bij het vertrek riep men „Leve de Koningin", welke kreet door de overige aanwezigen werd overgenomen. Na een kort verblijf in het paleis op de Dam vertrok H.M. naar het stadion. Diverse afdelingen van de Amsterdamse vrijwillige luchtbeschermingsdienst stonden op het terrein opgesteld. Behalve Generaal Reynders waren verschillende stedelijke militaire autoriteiten aanwezig. Om vier uur des middags vertrok Hare Majesteit weer per auto naar den Haag.

In verband met het afnemende duikbootgevaar zijn de molestpremies deze week voor de tweede maal verlaagd.

Naar Aneta verneemt, zal als leider van het overheidsorgaan tot het verlenen van invoervergunningen de heer J. F. Posthuma benoemd worden. De heer Posthuma is thans belast met de leiding van het crisis-invoerbureau. De benaming van het nieuwe overheidsorgaan zal zijn: Algemeen Nederlandse Invoercentrale.

Zaterdag is in de nabijheid van Terschelling de Nederlandse mijnenveger Jan van Gelder beschadigd, tengevolge van een ongeluk, dat aan een aantal mensen het leven heeft gekost. De Korporaal Konstabel Grootjans werd gedood evenals de matroos 1ste klasse Bimmel en de korporaal machinist Kruisland. Vervolgens wordt meester van Eyk en kwartiermeester Arend zijn zwaar gewond. Vier schepelingen zijn tenslotte licht gewond. Het ongeluk is te wijten aan het springen van een mijn. De mijnenveger bleef na het gebeurde drijven op de waterdichte schotten.

Uit Helsinski wordt vernomen, dat de berichten, als zou de Finse regering thans de organisatie van de Olympische spelen maar opgeven, in het geheel niet juist zijn.

Uit Amsterdam wordt gemeld, dat de onderhandelingen tussen de Hollandse en Engelse autoriteiten over de vraag, wat eigenlijk contrabande is, worden voortgezet. In Holland heeft men vooral bezwaar tegen het vasthouden van Hollandse schepen in Engelse havens. Hierdoor wordt het postverkeer in gevaar gebracht. Het duurt soms weken langer, voordat een brief in Holland arriveert. Hetgeen voor een normaal functioneren van het Nederlandse zakenleven funest is.

Het artillerie instructieschip H. M.'s van Kinsbergen is naar West Indië vertrokken. De gebruikelijke muziek bleef achterwege in verband met de ramp, die de Jan van Gelder heeft getroffen. Behalve de van Kinsbergen zijn ook de O. 14 en O. 20 naar de West vertrokken. De O. 20 zal de reis naar Indië voortzetten. Schout bij nacht Jolles inspecteerde de schepen, terwijl de commandant van de onderzee dienst Callenfels een afscheidswoord tot de bemanning sprak.

De Wereldpetroleum Industrie in West-Indië.

In het economisch weekblad heeft Dr. W. Mautner een beschrijving gegeven van de wereldpetroleumindustrie op onze eilanden Curaçao en Aruba.

Uit dit interessante artikel nemen we het volgende over:

Niet als producenten van ruwe olie maar als verwerkingscentra daarvan nemen de twee kleine eilanden Curaçao en Aruba een plaats in de wereldpetroleumindustrie in, die slechts door een enkel ander bedrijf, dat van de Anglo-Iranian Oil Co. Ltd., op Abadan, wordt geëvenaard. Geen der enorme Amerikaanse raffinaderijen heeft een capaciteit van 235.000 barrels ruwe olie per dag, zoals de raffinaderij der door de Standard Oil Co. (New Jersey) gecontroleerde Lago Oil & Transport Co te Sint Nicolaas op Aruba bezit, en geen verwerkt 175.000 barrels dagelijks, zoals de door de Koninklijke-Shellgroep beheerste Curaçaose Petroleum Industrie Mij. te Willemstad op Curaçao doet. Voeg daarbij de capaciteit van de raffinaderij te Druif-Oranjestad op Aruba eigendom van de door de Koninklijke Shellgroep gecontroleerde Arend Petroleum Mij., en met een verwerkingscijfer van 430.000 barrels per dag, dan is de betekenis dezer raffinage-centra niet alleen voor de petroleum-vakman, maar ook voor iedereen, die weet, dat de productie van ruwe olie in de gehele wereld thans ongeveer 5.400.000 vaten dagelijks beloopt, voldoende gekenschetst.

Ter vergelijking voor den Ned.-Oost-Indischen belangstellende diene, dat de raffinaderij te Soengei Gerong, de grootste in Nederlands-Oost-Indië, ongeveer 40.000 barrels ruwe olie per dag kan verwerken, aldus schrijft Dr. W. Mautner in het Econ. Weekblad.

Oorzaak van de zo bijzondere groei.

Misschien zal de eerste vraag van onze lezers zijn, waaraan de zo bijzondere groei van deze twee Nederlandse eilandjes is toe te schrijven, waar niet, „als het ware", maar „letterlijk" uit het niets in minder dan een kwart eeuw bedrijven zijn gegroeid, in staat ongeveer een twaalfde van de totale wereldproductie aan ruwe olie te verwerken. Het antwoord daarop zal moeten zijn: aan de opkomst van de Venezolaanse petroleum-industrie; aan het feit, dat Venezuela in de nabijheid van het Meer van Maracaibo over geen geschikte haven beschikte; aan de omstandigheid dat de grote petroleum-concerns aan de oprichting van raffinaderijen buiten Venezuela — men denke aan de ondervindingen, die zij reeds toen in Mexico hadden opgedaan — en op Nederlands grondgebied de voorkeur gaven. Vervolgens ook aan de omstandigheid, dat deze eilanden bovendien vergeleken met andere raffinagecentra zeer gunstig ten opzichte van de verbruikscentra zijn gelegen, en last but not least, aan de daadkracht, en inzicht en het technische en commerciële kunnen der betrokken maatschappijen.

Men weet dat, — zo niet wat de petroleum-exploratie, dan toch wat de petroleum-exploitatie betreft — de Koninklijke Shellgroep in Venezuela de pioniersrol heeft vervuld. De geschiedenis is bekend genoeg, maar toch mag in dit verband even worden gememoreerd, dat de belangen van de Koninklijke-Shell, in Venezuela begonnen met de verwerving der controle over de Caribbean Petroleum Co., die als dochter-maatschappij van de General Asphalt Co. (thans Barber Asphalt Co. genoemd) in 1911 was opgericht, en van de moedermaatschappij de Rafael Valladares concessie had overgenomen. Een geologische expeditie had wel zeer bevredigende resultaten verkregen, maar aan de General Asphalt ontbraken de middelen om met een ongetwijfeld zeer kostbare ontsluiting der petroleumschatten te beginnen. Dus werd de Caribbean aan de Koninklijke-Shell overgedaan, de aandelen door middel van een speciaal daarvoor opgerichte maatschappij, de Burlington Investment Co., controleerde, maar aan de General Asphalt een participatie in de Burlington afstond.

Slechts terloops: de figuur, dat minder kapitaalkrachtige maatschappijen concessies verkrijgen en deze dan tegen een participatie in de resultaten aan grotere ondernemingen gebruikelijk en...... niet alleen in Venezuela.

Reeds de eerste boringen — in het Mene Grande-veld ,aan de Oostkust van het Meer van Maracaibo — hadden succes. De aangetroffen petroleum was, zoals ook nu nog met verreweg het grootste gedeelte van Venezolaanse olie het geval is zware olie met laag benzine-gehalte en zeer veel als stookolie te gebruiken, residu. De Caribbean begon door oprichting van een kleine raffinaderij te San Lorenzo — thans met ongeveer 15.000 barrels dagelijkse verwerkingscapaciteit de grootste binnen de grenzen van Venezuela — in de bescheiden locale behoeften te voorzien. Maar daarvoor was het spel niet begonnen. De Venezolaanse olie moest haar markt vinden op de zich gestadig uitbreidende wereldmarkt, en daarvoor was een grote raffinaderij, zo gunstig mogelijk gelegen, nodig. De keus viel op Curaçao.

De Bataafse begon in 1915.

In 1915 begon de Betaafse aldaar, te Willemstad, aan het Schottegat, met de bouw van een raffinaderij, voorlopig met de capaciteit van 7000 barrels per dag. De oorlog was begonnen; moeilijkheden met de levering der installaties en de benodigde werkkrachten hadden tot gevolg, dat de raffinaderij pas in Mei 1918 in werking kon worden gesteld. In de eerste jaren kon, gedeeltelijk door gebrek aan transportmiddelen, zelfs deze bescheiden capaciteit niet ten volle worden benut, en enige keren moest in plaats van Venezolaanse olie Mexicaanse worden aangevoerd, al begon de productie in Venezuela langzaam te stijgen.

Tot de moeilijkheden, waarmede de Venezolaans-Curaçaose petroleumindustrie had te kampen, behoorde het transport van de in Venezuela gewonnen ruwe olie. Immers is de verbinding tussen het Meer van Maracaibo en de open zee door een ondiepte (barrière) bemoeilijkt, die het alleen voor boten met een diepgang van niet meer dan 13 voet mogelijk maakt, de ingang te passeren. De Bataafse poogde eerst de moeilijkheden door het gebruik van sleepboten en tankhaken te overwinnen.

Toen de resultaten onbevredigend bleven, kocht de „Shell" van de Britse regering een aantal Britse, na de oorlog afgedankte monitors, die tot tankboten voor de dienst Venezuela—Curaçao werden verbouwd Dit was het begin van de grote tankvloot, bestaande uit platbodemde schepen, waarover het petrolumbedrijf op Curaçao thans beschikt.

Inmiddels waren aldaar ook op financieel gebied nieuwe organisatorische maatregelen noodzakelijk geworden. Voor het raffinagebedrijf werd in 1916 met een kapiaal van ƒ 4.000.000 (in 1919 tot ƒ 7.500.000 verhoogd) de Curaçaose Petroleum Mij., opgericht, en in 1917, met een kapitaal van ƒ 2.000.000, de Curaçaose Scheepvaart Mij. voor het tranportbedrijf. Alle aandelen van de Curaçaose Scheepvaart Mij. werden genomen door de Curaçaose Petroleum Mij., die ook de raffinaderij overnam, terwijl de toen nog kleine tankvloot aan de C.S.M. kwam. In 1925 ging het raffinagebedrijf geheel over aan de toen opgerichte Curaçaose Petro eum Industrie Mij., waarvan de ƒ 10.000.000 aandelen op één stuk na, door de Curaçaose Petroleum Mij., werden genomen, die van toen af aan een zuivere holdingmaatschappij (voor aandelen C.P.I.M.) werd.

In 1913 was opgericht de Venezuelan Oil Concessions Ltd., die op de in 1907 door de Regering aan Generaal Antonio Aranguren verleende concessie van ongeveer 3.000 vierkante mijlen aan beide oevers van het Meer van Maracaibo begon te exploreren en te exploiteren. De maatschappij, onder de controle van de Koninklijke-Shellgroep gekomen, had in 1922 een buitengewoon succes te boeken. Op haar La Rosaterrein (Oostelijke oever) boorde zij een spuiter van 100.000 barrels dagelijks productievermogen aan. Ook met andere boringen had zij succes, en in vrij korte tijd overvleugelde zij de Caribbean alhoewel ook deze haar productie gestadig kon vergroten. De productie werd verkocht aan de Caribbean en de Asiatic Petroleum Co. Ltd., en verwerkt op Curaçao. Het contract werd later door de z.g. onafhankelijke aandeelhouders sterk becritiseerd en een van de felste aanvallen, die de Koninklijke-Shellgroep betreffende haar beleid ooit had te doorstaan, werd toen tegen haar ondernomen. Niet ten onrechte heeft men beweerd, dat de heer C. S. Gulbenkian, lange tijd de „Talleyrand" van de petroleum-„Napoleon" Deterding, de ziel van deze aanval was, nadat de jarenlange samenwerking en vriendschap tussen deze twee mannen in vijandschap was veranderd.

Een derde dochtermaatschappij van de Koninklijke-Shell, eveneens in 1913 opgericht, is de Colon Development Co., Ltd., waarvan de Koninklijke 75 pct. der aandelen en de Carib. Syndicate Ltd. 27 pct. bezat. In 1928 werd echter de Colon Oil Corp. opgericht, die alle aandelen overnam, en daardoor alleenbezitster werd van A. J. Vigas-concessie in de Saat Zulia (W. en Z.W. van het Meer van Maracaibo). Betrekkelijk laat werd, dicht bij de Venezolaans-Colombiaanse grens, olie aangetroffen, die thans door middel van een ongeveer 150 K.M. lange pijpleiding naar het Meer van Maracaibo wordt gebracht, om vandaar per tanker verder verscheept te worden.

De Lago.

De Koninklijke heeft haar overheersende positie in Venezuela, ondanks een krachtige toeneming der winning, niet kunnen handhaven. Sinds enige jaren werd zij aldaar van de eerste plaats verdrongen, en de maatschappij, die dit deed, is tevens de bezitster van de grootste raffinaderij in Ned. West-Indië, de reeds genoemde door de Standard Oil Co., New Jersey, gecontroleerde Lago Oil & Transport Co.

De Standard Oil Co., New Jersey, heeft echter de plaats, die zij tegenwoordig in de Venezolaanse winning en de Ned. West-Indische verwerking van ruwe olie inneemt, pas betrekkelijk laat verkregen, en zij verkreeg haar vooral door de overneming der Lago Oil & Transport Co. De geschiedenis van de Lago Oil & Transport Co. is nogal bewogen, in zover, dat de controle over deze onderneming en haar voorgangster, in de loop van tien jaar een keer of vijf wisselde alvorens de verwerving der controle door de Standard Oil Co., New-Jersey, aan deze „zwervingen" een eind maakte.

Kort na de ontsluiting van het La Rosaveld werd, in 1923, door de Cosden-groep (Oklahoma) de Lago Petroleum Corporation opgericht, die een aantal concessies aan de Oostelijke oever van het Meer van Maracaibo wist te verwerven. De maatschappij kocht ook, uit handen van de Tankers Ltd., een Britse maatschappij, de controle over de British Equatorial Oil Co. Ltd., die o.m. een concessie voor de onder het Meer van Maracaibo aanwezige olie bezat. Ter verkrijging van de nodige bedrijfsmiddelen verkocht de Lago Petroleum een aantal aandelen aan de oorspronkelijk door de (Amerikaanse) Dheny-groep samen met Britse belanghebbenden opgerichte British-Mexican Petroleum Co. Ltd., die echter tegen die tijd onder de controle van de groep van de reder Lord Inverforth was gekomen, die ook een bijzondere transportmaatschappij, de Lago Oil & Transport Co. had opgericht. De Inverforth-groep verkocht echter spoedig haar belang in de British-Mexican Petroleum Co., Ltd., aan de Doheny-groep, n.l. de Pan American Petroleum and Transport Co. Maar zeer kort daarop ging de controle over deze maatschappij (en ook die over de Lago Petroleum en de Lago Oil and Transport, die later versmolten werden) over aan de Pan American Eastern Petroleum Co., een gemeenschappelijke creatie van de Standard Oil Co. of Indiana, de twee bankgroepen Blair & Co. en Chase Securities Corp. en de reeds vermelde Inverforth-groep. De aandelen van de Lago Petroleum Co. en van de Lago Oil and Transport Co. werden in een speciaal daarvoor opgerichte Lago Oil and Transport Co. of Delaware (de oude Lago Oil & Transport Co., was een Canadese maatschappij) ingebracht. De Standard Oil Co. of Indiana kocht later de participaties van de Blair-groep, de Chase Securities en Inverforth nagenoeg geheel op, zodat zij in 1932 96 pct. van het gehele kapitaal bezat.

De — naderhand verwezenlijkte — vrees, dat de V.S. van Amerika, gevolg gevende aan een kleine maar luidruchtige groep van belanghebbenden, een invoerrecht op ruwe olie zouden gaan heffen, was voor ondernemingen, zoals de Standard Oil Co., New Jersey, en de Gulf Oil (Mellongroep), de op één na grootste onafhankelijke onderneming in de V.S. van Amerika, aanleiding, zich er rekenschap van te geven, of niet een verandering in hun ruwolie-basis althans gedeeltelijk noodzakelijk was, en daarmede ook de oprichting van nieuwe raffinaderijen. In verband hiermede werd ook aan het derde der Nederlands-West-Indische eilanden Bonaire, gedacht, maar daarvan kwam niets.

Wordt vervolgd.

DE RAAD VAN EEN MUILEZEL.

Twee muilezels trokken eens, vertelt La Fontaine, door een streek, waar rovers huisden. De ene muilezel was met haver beladen en de andere met zilver. De muilezel met het zilver was erg trots op zijn vracht, maar toen de rovers kwamen en hem met stokken sloegen en van zijn zilver beroofden, terwijl zij de andere muilezel zijn weg lieten gaan, klaagde hij hem zijn leed. Och, zei deze, als je net zoals ik maar tot meester gekozen had, dan zou je nu niet ziek en ellendig zijn.

De muilezel van den molenaar had gelijk; het was een verstandig daad slachts nederig lasten, die niemands begeerte opwekken, te dragen en heelhuids en gezond thuis te komen in plaats van beroofd, geslagen en geschonden.

Zo is het altijd de verstandige keuze, die den wijze van den domme onderscheidt. De mensen evenals de muilezels van den fabeldichter, moeten telkens weer in het leven kiezen tussen datgene. wat schade veroorzaakt en wat hen ongedeerd zal laten.

Een man bijvoorbeeld, die in een malariagebied woont, waar malariamuskieten hem elk ogenblik kunnen overvallen en besmetten is geen wijs man, indien hij niet tijdig weet te kiezen tussen ziekte en gezondheid.

Volgt hij de aanbeveling van de Malaria Commissie van de Volkenbond op, door tijdens het malariaseizoen ter voorkoming van malaria dagelijks 400 milligram kinine in te nemen en ter behandeling van malaria een dosis van 1 gram tot 1,3 gram kinine per dag gedurende 5 tot 7 dagen, dan handelt hij als een wijs man. Op bladzijde 125 van haar verslag (Engelse editie), verschenen in 1938, merkt deze Malaria Commissie terecht op, dat onder de antimalaria middelen, kinine nog steeds de eerste plaats inneemt op grond van haar betrouwbare werking en bijna volkomen afwezigheid van giftigheid, benevens de zeer verbreide kennis van haar gebruik en dosering.

Hij, die deze aanbeveling niet opvolgt, wordt niet alleen, zoals de muilezel van La Fontaine van zijn zilver beroofd, maar van het beste, dat hij bezit, namelijk van zijn gezondheid.
Mal. Ned. No. 230.

Leven de meeste mensen niet alsof hun aards bestaan een eeuwigheid zal duren? Zij worden door allerlei tijdelijke beslommeringen zozeer in beslag genomen, dat zij de enig volstrekt noodzakelijke zorg vergeten n.l. die van hun eeuwige ziel.

En toch, de tijd gaat voort, meedogenolos, onverbiddelijk — en keert niet terug.

SPORT - RUBRIEK

Officiële Mededelingen

van

"De Curaçaose Voetbalbond".

WEDSTRIJD UITSLAGEN

R.C.C. 2 — Transvaal 2 0—2.
S.U.B.T. — Scherpenheuvel1 9—2.
Hercules 2 — Volharding 2 niet doorgegeaan wegens het niet opkomen van den scheidsrechter.
Jong Holland Jun. — Hercules Jun. 0—4.

STAND VAN DE COMPETITIE 1939

A-KLASSE	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten voor	tegen	punten	gem.
Jong Holland 1	5	5	0	0	17	3	10	2.—
Atletico 1	3	3	0	0	12	1	6	2.—
S.U.BT. 1	5	4	1	0	24	5	9	1.80
Scherpenheuvel 1	5	2	1	2	14	15	5	1.00
Volharding 1	3	1	0	2	6	5	2	0.66
Hollandia 1	5	0	3	2	2	10	3	0.60
R.C.C. 1	4	1	0	3	3	7	2	0.50
Asiento 1	6	1	1	4	5	17	3	0.50
Transvaal 1	4	1	0	3	6	13	2	0.50
Hercules 1	4	1	0	3	[illegible]	[illegible]	[illegible]	0.50

RES.A-KLASSE	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten voor	tegen	punten	gem.
Scherpenheuvel 2	3	3	0	0	9	3	6	2.—
Jong Holland 2	2	2	0	0	6	1	4	2.—
Asiento 2	1	1	0	0	1	0	2	2.—
S.U.B.T. 2	4	3	0	1	14	5	6	1.50
R.C.C. 2	3	1	0	2	3	3	2	0.67
Transvaal 2	4	1	0	3	5	8	2	0.50
Volharding 2	1	0	0	1	0	4	0	0.—
Hercules 2	2	0	0	2	0	6	0	0.—
Atletico 2	2	0	0	2	0	6	0	0.—
Hollandia 2	0	0	0	0	0	0	0	0.—

B-KLASSE	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten voor	tegen	punten	gem.
Jong Curaçao	4	4	0	0	7	0	8	2.—
Sparta	2	1	0	1	2	1	2	1.—
D.C.C.	2	1	0	1	4	3	2	1.—
Volcania	2	1	0	1	4	3	2	1.—
Willemstad	3	1	0	2	4	7	2	0.66
Arsenal	3	0	0	3	1	8	0	0.—

JUNIOR-KLASSE	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten voor	tegen	punten	gem.
Hercules	2	2	0	0	11	0	4	2.—
S.U.B.T.	1	1	0	0	3	0	2	2.—
Jong Holland	1	0	0	1	0	4	0	0.—
Tropials	1	0	0	1	0	3	0	0.—
Volcania	1	0	0	1	0	7	0	0.—

INSCHRIJVINGEN: S.U.B.T. Augu sto Diels.

AFSCHRIJVINGEN: TRANSVAAL J. Eiloof, V. Sordam.
HOLLANDIA P. Rijsdijk.
S.U.B.T. O. Co lastica, J. Pereira.

De speler A. VIRGINIA (VOLHARDING) is met ingang van 21 Juli 1939 voor de tijd van 6 maanden geschorst van deelname van alle wedstrijden in C.V.B. verband.

De speler D. BOL (ASIENTO) is met ingang van 27 Juni 1939 voor de tijd van 6 maanden geschorst van deelname van alle wedstrijden in C.V.B.-verband.

HET BESTUUR.

WAARSCHUWING.

De Koloniaal Ontvanger op Curaçao waarschuwt hierbij de gezamenlijke belastingschuldigen wegens Grond- en Gebruiksbelasting over 1939, dat het drie vierde gedeelte van genoemde belasting invorderbaar is geworden op den 29n Sept. 1939 en verzoekt hen, ieder voor zooveel hem betreft, de betaling daarvan te zijnen kantore te doen.

Curaçao, den 30n Sept. 1939.
De Koloniaal Ontvanger.